

عنوان مقاله:

در قوت ها و ضعف های مهندسی و تاثیر آن در علوم انسانی و اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 18، شماره 60 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

علی پایا

خلاصه مقاله:

هدف: هدف اصلی این مقاله، ارزیابی نقادانه جایگاه معرفت شناسانه مهندسی و تعیین حدود و ثغور تقریبی محدوده ای است که مهندسی را (با همه تنوعی که در آن به چشم می خورد) اولاً، از علوم جدا می سازد و ثانیاً، در میان انواع فناوری ها ممتاز می گرداند. همچنین، رابطه میان مهندسی و علوم انسانی و اجتماعی پرداخته است. روش: روش تحقیق مورد استفاده، تحلیل اسنادی است. یافته ها: استدلال محوری مقاله آن است که: اولاً، مهندسی شعبه ای شاخص از فناوری است و به این اعتبار با دیگر فناوری ها قرابت و ارتباط برهم افزا دارد. ثانیاً، همانند همه دیگر فناوری هاست و عموماً به گونه ای بارزتر از آنها، علاوه بر آنکه به نحو مستقل در کار خلق و ابداع واقعیت (برساختن واقعیت) سهیم است، در خدمت بسط علوم قرار می گیرد و ثالثاً، از آنجا که علوم اجتماعی و انسانی، به اعتباری فناوری های انسانی و اجتماعی نیز محسوب می شوند، رابطه میان مهندسی و این دسته از علوم/فناوری ها رابطه ای ویژه و مثمر ثمر است (یا به گونه ای هنجاری، چنین باید باشد). نتیجه گیری: عنایت به این مسئله است که ابزارها و رویه ها و شیوه ها و فناوری ها، به خودی خود اقتضای شر و خیر ندارند و اخلاقی بودن کنشگران و مجهز بودن آنان به بصیرتهای معرفتی و اخلاقی و بهره گیری موثر آنان از نهاد های نظارتی مناسب، مهم ترین امکانی است که برای اصلاح و کاستن از تبعات نامطلوب فناوری ها (از انواع مختلف آنها) در اختیار کنشگران است.

کلمات کلیدی:

مهندسی، علوم انسانی و اجتماعی، برساخته های اجتماعی، قوانین پدیدار شناسانه یا مهندسی و قوانین بنیادین، شم مهندسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1378642>

